

Avui hem fet un camí diferent. Les solanes de l'estiu ja han passat i el vent tardoral convida a caminar per la muntanya. Hem pujat el [Desert](#) i hem agafat la senda del castell de Montornés, però, en arribar al pla de les ginebreres, abans de baixar la vall des d'on pot contemplar-se tot [Benicàssim](#), la seua muralla costera d'apartaments i les [Columbretes](#), hem trencat al nord, muntanya amunt. Després d'una breu i lleugera pujada, hem començat a davallar una sendera cada volta més estreta que ens ha dut a una fondalada que desconeixíem, plena d'[arborcers](#) (*Arbutus unedo*). Ens ha alegrat molt trobar-los. Hem collit els arborços més rojos i abellidors. N'hi havien molts a terra, segurament a causa de les pluges dels darrers dies; no tots se'ls havien menjat els cucs i n'hem recollit un bon grapat. El cunyat m'ha recomanat macerar-los en una ampolla amb generoses cullerades de sucre. Dos o tres setmanes després cal afegir-hi vodka, i que s'estove bé tot el compost. A més temps, millor producte. M'ha assegurat que el licor resultant és deliciós. A vegades cal triar unes altres senderes. Ja ho va dir [Frost](#): «*I took the one less traveled by, / And that has made all the difference*».

(la foto és de [Caeduiker](#))